

[Ludvig Christensen.]

maa de naturligvis være betænkelige og tale med deres Medlemmer om, hvorvidt de er i Stand til at betale mere, end de allerede gør. Det er det, der har medført, at det ikke har været muligt at faa oprettet Krise-kasser, og det er virkelig hverken Socialdemokratiets eller Arbejdsløshedskassernes Skyld. Det er simpelt hen den Lovgivning, vi har, der gennem det utilstrækkelige, i 1927 nedsatte Statstilskud til Kassernes vedtægtsmæssige Understøttelse gør det nødvendigt at have et saa meget højere Medlemsbidrag; derved lægges der paa Forhaand Beslag paa det Beløb, hvormed Medlemsbidraget er forhøjet til den vedtægtsmæssige Hjælp, i Stedet for, at der, som gennem det Forslag, der i Øjeblikket ligger i det andet høje Ting, skabes Mulighed for, at Medlemmerne bliver i Stand til at betale Kontingent til Krisekasserne, idet man ligesom før 1927 giver et rigeligere Tilskud fra det offentlige Side til Opretholdelse af Arbejdsløshedsforsikringen.

Det Lovforslag, der ligger her paa Tingets Bord, er, synes jeg, det mindste, man maa kunne vente at faa gennemført i Øjeblikket. Der staar bag Forslaget et meget betydeligt Flertal i Folketinget, og det er udenfor al Tvivl, at foruden Regeringspartierne Vælgere staar der ogsaa mange, mange Tusind af de andre Partiers Vælgere bagved det — det er dog heldigvis ikke altid saaledes, naar noget heroppe gøres til Partipolitik, at der bag de Partimænd, der gaar imod Forslagene, staar alle deres Vælgere fra Valgdagen.

Det undrede naturligvis ikke mig, at det ærede 3die Medlem for 4de Kreds talte om Socialdemokratiets Løfter forud for sidste Valg. Alt det om Løfterne, som vi skulde have givet Vælgerne, hørte vi ogsaa efter Valget i 1924, men jeg tror ikke rigtig paa, at det virker. Man kan blive ved at gentage Tingene, men de bliver ikke rigtigere af den Grund, og jeg ved i alt Fald, at vi Socialdemokrater aldrig nogen Sinde har paastaaet, at vi under de bestaaende Samfundsforhold vilde være i Stand til at afskaffe Arbejdsløsheden. Saa var det bestaaende Samfund nemlig ikke saaledes, som vi paastaar det er, ikke det Samfund, som vi kritiserer. Det er rigtigt, at vort Program er det ganske selvfølgelig, at der skal skaffes Beskæftigelse til alle Samfundets Medlemmer og en ordentlig Fortjeneste, men fordi vi har det paa vort Program, betyder det naturligvis ikke, at vi er i Stand til at paatage os Ansvaret for at faa gennemført Programmet under de Vilkaar, som

efterhaanden opstaar i det bestaaende Samfund.

Vi hørte tillige adskilligt om, hvad der var gjort af den forrige Regering, og hvor lidt den nuværende Regering har gjort. Maa jeg, hvad angaar det, den forrige Regering har gjort, først gøre opmærksom paa, hvad Indenrigsministeren har sagt i det andet høje Ting under Behandlingen af det samme Lovforslag, som vi nu behandler — det findes paa Sp. 4250. Den højtærede Indenrigsminister vender sig imod Paastanden om alt det, der er blevet gjort af den foregaaende Indenrigsminister, Hr. Krag. Den højtærede Indenrigsminister siger, at han har undersøgt, hvad der er foretaget af den tidligere Indenrigsminister, og fortsætter saa — med den højtærede Formands Tilladelse vil jeg gerne citere:

„Det fremgaar heraf, at de Planer og det Arbejde, som den tidligere Indenrigsminister har omtalt, har indskrænket sig til, at man i Efteraaret 1927 har spurgt de forskellige Byer, hvilke Arbejder Byraadet har vedtaget at iværksætte paa Grund af Arbejdsløsheden, samt anmodet om Oplysninger vedrørende Lønvilkaarene. Denne Forespørgsel var ledsaget af en Udtalelse om, at man fra Regeringens Side vilde yde Støtte til saadanne Arbejder, som vanskeligt kunde udføres som Nødhjælpsarbejder. Derefter skete der intet andet, end at Ministeriet i Februar 1928 fra Byerne udbad sig Oplysning om, hvilke Arbejder man havde iværksat siden 1. Oktober 1927, og hvilke Arbejder man mente at kunne iværksætte inden 1. Maj 1928. Endelig fik Ministeriet i November 1928 Finansudvalgets Billigelse til at anvende et Beløb af indtil 1 Mill. Kr. til Støtte til saadanne Arbejder, som var udført.“

Men Indenrigsministeren gav ogsaa Oplysning om den Maade, hvorpaa Partiet Venstre i Folketinget i Betænkningen til dette Lovforslag er gaaet lidt udenom, hvad der er rigtigt. Jeg vil gerne med den højtærede Formands Tilladelse citere, hvad Indenrigsministeren siger herom — det findes Sp. 4251:

„Endvidere har Partiet Venstre i Betænkningen her udtalt, at man i 1927—28 iværksatte Foranstaltninger i Samarbejde med Landets Kommuner, hvortil der af Fonden — jeg maa gaa ud fra, man mener Arbejdsløshedsfonden — ydedes en ikke uvæsentlig Hjælp. Denne Oplysning i Betænkningen er fuldkommen urigtig. Hvad der er ydet af Arbejdsløshedsfonden, er ydet til Nødhjælpsarbejder i Hen-